

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 5. Nostrum contra præcedentem assertum probatur ex SS. Patribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

vulgi existimatione; ut alibi frequenter in Sacra Scriptura, Respondeo cum Divus Lucas tam expressè dixerit de Christo quod putabatur filius Ioseph, iisque verbis innuere voluerit non fuisse; hoc est illo modo quo putabatur: profectò nimis absurdum est opinari istum Evangelistam his locis locutum ut vulgus existimabat, cujus deceptionem per istam observationem indigere volebat: immò cum istum vulgi errorem per eam observationem refutatum voluerit, manifestissimum est nullo modo eundem errorem committere aut sequi voluisse.

XII. Quoad Beatam Virginem, censent communiter Doctores, quibus ego consentio, non publicè sed privatim, & in secessu Christo dixisse, verba illa: *Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus & ego dolentes quarebamus te.* Unde quæ ita Divum Iosephum appellavit, non id fecit ex studio morem gerendi vulgi æstimationi (cessavit enim hic illud motivum) sed locuta est ex propria mente, & rei veritate & quia D. Iosephus talis erat, qualem eum compellabat.

XIII. Sed etsi Beata Virgo publicè Christo conquesta fuisset, quæ necessitas fuit tunc loquendi ex vulgi opinione? nonne poterat querelam suam ad Christum sic efformare, & omnem umbram falsi vitare dicendo: *Fili quid fecisti nobis sic? Ecce nos quarebamus te dolentes vel cum magno dolore.* Quo casu nonne æquè subintellexissent omnes ipsam & maritum suum Iosephum ibi præsentem, & hoc sine ullo veritatis vel minimo præiudicio? Quæ ergò tam prudens fuit & circumspècta in omnibus, ut ne vel verbum inutile aut otiosum unquam protulerit, an hîc sui ita oblita, ut sine ullâ necessitate verbum minus verum proferret? quis hoc crediderit?

XIV. Tandem ad id quod dicitur necessarium fuisse ut ita loqueretur Lucas, quia necessarium erat mysterium pro tempore occultari, ne si manifestaretur, Redemptio generis impediretur humani: Respondeo, etsi verum sit istam occultationem fuisse necessariam pro aliquo tempore; ex quo factum ut Christus non nisi de desponsatâ nasci voluerit & debuerit, ut sic diabolus insidiator

nequaquam cogitaret aut suspicaretur esse Filium Dei, quem ex apparentiâ illâ iudicabat esse filium Iosephi, falsum tamen est id fuisse necessarium dum à Lucâ scribebantur hæc. *Erat Pater IESV, & Mater, mirantes super his quæ dicebantur de illo.* Neque etiam dum ter vocat Iosephum & Mariam Christi Parentes, quia ideò tantum illa occultatio fuit ad tempus necessaria, ut ne salus humana in Cruce consummanda impediretur, atqui quando illa scribebat Lucas id non erat amplius timendum, quia illa Redemptio erat jam impleta.

Quin potius è contra erat tunc omnino tempus illud manifestandi, & omnibus gentibus annunciandi, ad hoc mandatum expressum à Domino acceperant, & ille jam de facto, ceterique Evangelistæ, Apostoli & Discipuli ubique tunc instantissimè prædicabant: tandem eo solo sine scribebat Lucas, ut illud manifestum faceret ad gloriam Dei.

Postremò, ad id quod arguitur de facto ita locutos, idest ex vulgi existimatione, Divum Lucam & Beatissimam Virginem, eo quod Lucas de utroque, idest de Divo Iosepho & Beatâ Deiparâ loquens, vocet eos Christi Parentes. Responso patebit ex dicendis inferius ubi de hoc ipso veritatem Paternitatis ipsius efficacissimè, ut arbitror, adstruemus.

CAPUT V.

Nostrum contra præcedentem opinionem Assertum probatur ex SS. Patribus.

EX dictis Capite præcedenti satis liquet loca Scripturæ à nobis supra cap. 1. num. 9. adducta, in quibus à Beato Lucâ & Divâ Deiparâ Sanctus Ioseph dicitur Pater Christi, non fuisse prolata ex mente & opinione vulgi solum, ut volebat noster Sylveira & alii: undè oportet ut sint prolata secundum aliquam acceptionem, secundum quam ipsi iudicarunt, vel potius Spiritus Sanctus ex eorum ore locutus, eam vocem Patris Divo Iosepho verè ac propriè respectu

respectu Christi Domini convenire: quod licet satis manifestum fecerimus, attamen ex superabundanti, ita quoque Sanctos Patres sensisse ac consequenter loca illa Scripturae Sacrae, eo modo quo nos intelleximus, intellexisse ostendamus.

II. Agmen ducat D. Justinus Martyr cognomento Philosophus in ipsis Ecclesiae cunis, quaest. 66. ad Orthodoxos, ubi sic ille. *Si quod natum est ex uxore Heli, filius est Heli secundum legem Dei, multo magis ex uxore Ioseph, Deo ita volente, filius est Iosephi citra conjugalem congressum.* Item inferius quaest. 133. *Et enim, inquit, Iosephus ipse vocatus est Heli filius, nec tamen ex eo genitus, quoniam divina legis visum est ex uxore Heli dare filium Heli: sic visum est Deo ex uxore Iosephi dare filium Iosepho, non genitum secundum naturam ex ipso: Quod enim ex femina aliqua sine supra nascitur, id necessario filius est viri & feminae quo pacto vult Deus dare filium viro, aut per conjunctionem, aut citra conjunctionem.* Hac Divus Justinus Martyr.

III. Sequitur Divus Augustinus lib. 2. de Consensu Evangelist. cap. 1. ubi redens rationem cur ab Evangelista Christi Genealogia deducatur per Iosephum sic loquitur ad nostrum intentum: *Exequitur, inquit, ergo humanam generationem Christi Matthaeus ab Abraham generatores commemorans, quos perducit ad Ioseph virum Mariae, de qua natus est Jesus: Neque enim fas erat ut ob eum a conjugio Mariae separandum putaret, quod non ex eius concubitu, sed virgo peperit Christum. hoc enim exemplo magnifice insinuat fidelibus conjugatis, etiam servata pari consensu continentia, posse permanere vocariq. conjugium, non permixto corporis sexu, sed custodito mentis affectu: praesertim quia nasci eis etiam filius potuit sine ullo complexu carnali, qui propter solos gignendos filios adhibendus est: neque enim propterea non appellandus Ioseph Pater Christi, quia non eum concumbendo genuerat, quandoquidem verè Pater esset etiam eius, quem non ex sua conjugate procreatum aliunde adoptasset.*

IV. Item idem Divus Augustinus ibidem paulò inferius explicans illa verba: *Et ibant parentes eius per singulos annos, &c. dicit, sed ne quisquam hic pa-*

rentes, consanguineos potius Mariae cum ipsa Matre eius intelligendos putet; quid ad illud respondebit quod ipse item Lucas superius dixit. Et erant Pater eius & Mater mirantes super his quae dicebantur de illo: Cum igitur ipse narret non ex concubitu Iosephi, sed ex Maria Virgine natum Christum; unde cum Patrem eius appellat: nisi quia & virum Mariae rectè intelligimus sine commixtione carnis ipsa copulatione conjugii, & ob hoc etiam Christi Patrem multo conjunctius, qui ex eius coniugatus sit, quam si ei esset aliunde adoptatus.

Idem iterum tom. 7. lib. 1. de Nuptiis & Concupisc. cap. 11. ubi duo docet incomparabilis ille Doctor. Primum, inter Mariam & Iosephum verum intercessisse matrimonium: Secundum, ex hoc inferit, quod cum illa existens eius uxor conceperit Christum, ex hoc fuerit Ioseph Christi Pater tam verè quam verè fuit conjux: sed verissimè fuit conjux Mariae ut supra, ergo etiam verissimè Pater Christi: *Quibus verò placuit, verba sunt Divi Augustini, ex consensu ab usu carnalis concupiscentiae in perpetuum continere, absit ut inter illos vinculum conjugale rumpatur: imò firmiter erit quò magis ea pacta secum inierint, qua charius concordiusq. servanda sunt, non voluptariis corporum nexibus, sed voluntariis affectibus animorum: Neque enim fallaciter ab Angelo dictum est ad Ioseph; noli timere accipere Mariam conjugem tuam: Conjux vocatur ex primà fide desponsationis, quam concubitu nec cognoverat, nec fuerat cogniturus: nec perierat, nec mendax miserat coniugis appellatio, ubi nec fuerat, nec futura erat ulla carnalis commixtio. Erat quippe illa Virgo idèò sanctius & mirabilius iuncta suo viro quia etiam secunda sine viro, prole dispar, fide compar. Propter quod fidele conjugium parentes Christi vocari ambo meruerunt, & non solum illa Mater, verum etiam ille Pater eius, sicut coniux Matris eius utrumque mente non carne, &c. Neque enim mentitur Evangelium ubi legitur, Et erant Pater eius & Mater mirantes super his quae dicebantur de illo: & alio loco. Et ibant parentes eius per omnes annos in Ierusalem: Item paulò post. Et dixit Mater eius ad illum. Fili quid fecisti nobis sic, ecce Pater*

S I

tuus

tuus & ego dolentes quærebamus te.

VI.

Et iterum idem Sanctus Pater ibidem post pauca. *Sed cum illo* (supple Ioseph) *non seminante, illa peperisset profecto nec ipsius forme servi ambo parentes essent, nisi inter se etiam sine carnis commixtione conjuges essent: unde & series generationum, cum parentes Christi connectione successionis commemorantur usque ad Ioseph potius, sicut factum est, fuerat perducenda* (pondera quod sequitur *(ne in illo coniugio, virili sexui utique potiori fieret iniuria. Ubi Iosephum Sanctus Augustinus ita vult Patrem Christi Domini, ut per illum hujus generationem omnino deducendam velit, idque ita necessario, ut si fecus factum fuisset injuriam Divo Iosepho fiendam affirmet, quod quid amplius dici possit non video.*

VII.

Licet verò hæc Augustissimi Doctoris testimonia pro veritate Paternitatis Sancti Iosephi clarissima sint & fortissima, adeoque sufficientia, ut nihil amplius desiderari possit: clariora tamen adhuc & fortiora præfert tom. 10. serm. 63. de Diversis à cap. 10. usque ad 20. maximè verò cap. 13. 14. 15. 16. & 20. ubi explicat quomodo fuerit Pater Christi: quæ vide hic inferius hæc part. cap. 16. per totum.

VIII.

Quæ Divo Augustino fuit mens circa hanc quæstionem eadem fuit & Ven. Bedæ in Luc. lib. 1. cap. 7. inter medium & finem, cujus & ipsissima verba hic supra adducta usurpat, ubi explicans verba illa Lucæ, Erant Pater ejus & Mater mirantes super his quæ dicebantur de illo: sic loquitur, *Patrem Salvatoris appellat Ioseph, non quod verè iusta Photinianos Pater fuerit eius, (id est generatione ut voluerunt hæretici illi ut patet ex sequentibus,) sed quod ad famam Mariæ conservandam Pater sit ab omnibus æstimatus: neque enim oblitus est Evangelista quod eam de Spiritu sancto concepisset, & Virginem peperisset narravit, sed opinionem vulgi exprimens, quæ vera historia lex est, Patrem Ioseph nuncupat Christi. Statim adjicit Beda quod sequitur ex Augustino. Quamvis & eo modo Pater illius valeat dici, quo & vir Mariæ rectè intelligitur sine commixtione carnis ipsâ copulatione conjugii, multò videlicet conjunctius quam si esset aliunde adopta-*

tus: neque enim propterea non appellandus Ioseph Pater Christi, quia non cum concubendo genuerat, quandoquidem rectè Pater esset etiam ejus, quem non ex suâ conjugis procreatum aliunde adoptasset.

Sequitur Divus Chryostomus homil. 4. in Matthæum, ad illa verba Angeli ad Divum Iosephum. *Pater autem filium, & vocabis nomen ejus IESVM. Ubi sic ille, Non enim quia ex Spiritu sancto est, idcirco te à ministerio tanta existimes dispensationis extraneum: non etsi nihil habeas in hac generatione commune (Virgo quippe permansit intacta) tamen quod est proprium patris, quodque nihil infuset Virginis dignitatem, hoc tibi facile concedo.*

Ad stipulantur etiam Divus Paschasius lib. 2. in Matthæum, ad illa verba: *Noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quæ sic explicat, conjugem autem quare dixerit, etiam inter reliqua quod (nota sequentia) nihil desuerit operis coniugii, nisi sola commixtio libidinis: in tantum ut ad Ioseph iuxta carnem pertineat ortus Christi; si quo modo dici possit idem per hoc pater Salvatoris; quibus verbis Doctissimus Salmeron tom. 3. tract. 30. super edificans addit, Abraham fuit Pater Messæ hominis, David verò Regis; ita ipse Ioseph Salvatoris de Spiritu sancto concepti, nempe Dei.*

Tandem omisissis aliis Patribus, quos alibi in hujus Secundæ Partis decursu dabimus, finiamus per Rupertum Abbatem lib. 1. de Gloria & honore filii hominis cap. 1. ubi explicans illa verba Matthæi cap. 1. *Jacob autem genuit Ioseph virum Mariæ de qua natus est Jesus, ait: Magnum & verum nomen Beato Ioseph attribuit, quia si est vir Mariæ est & Pater Domini. An non & lex hoc edicit, quod ea quæ desponsata est iam uxor sit? Deuteron. cap. 22. Si puellam, inquit, Virginem desponderit vir, & invenerit eam aliquis in Civitate, & concubuerit cum eâ, educes utrumque ad portam Civitatis illius, & lapidibus obruentur: Puella quia non clamavit uxorem proximi sui: Ergo vir Mariæ Ioseph, & ipsa uxor illius. Proinde nec iste inquit dixit Ioseph virum Mariæ, nec alius Evangelista mentitus est Patrem illum ejus, qui ex eâ natus est Christi appellando, &*

erat inquit, Pater ejus & Mater mirantes super his quæ dicebantur de illo.

XII. Dices Christus Matri conquirenti in hæc verba: *Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus & ego dolentes querebamus te.* Respondit dicens: *Quid est quod me querebatis? nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt oportet me esse?* Quibus verbis Christus innuens Patrem suum Cælestem, cujus negotia perficere venerat, videtur non voluisse concedere Joseph esse Patrem suum, quomodo eum Mater appellarat. Respondet Divus Augustinus huic objectioni cujus ipse Author est tom. 10. ferm. 63. de Diversis cap. 11. *Non sic indicat Patrem Deum ut neget Patrem Joseph.* Quam responsionem sic confirmat & illustrat cap. 12. immediate sequenti. *Quemadmodum quando Dominus cum interrogasset Phariseos, quid vobis videtur de Christo, cuius filius est? & illi respondissent David: intulit quomodo ergo David in Spiritu vocat eum Dominum dicens, dixit Dominus Domino meo sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. Si ergo David in Spiritu vocat eum Dominum, quomodo filius eius est? Quemadmodum, inquam, quando hoc intulit, non voluit negare se esse filium Davidis, ita hic dum Virgini dicenti, Pater tuus & ego dolentes querebamus te, Respondit nesciebatis quia in his quæ Patris mei sunt oportet me esse, non voluit negare Divum Josephum esse Patrem suum ut homo est, sed sibi ut Deus est alium esse Patrem, in cuius negotiis ipsum esse oportebat.*

XIII. Confirmatur hæc veritas ex hac ratione quam tangit Jacobus de Valentia Episcopus Christopolitanus in Exposit. super Cantic. Magnificat, ad ista verba *Quia fecit mihi magna qui potens est.* Nam manifestum est primò, quod inter Divum Josephum & Beatam Deiparam verum intercesserit matrimonium, ut ostendimus Tractatu præcedenti cap. II. Secundò, Quod illud extiterit antequam Christum illa conciperet, ut vidimus ibidem cap. 15. Sectione 2. Tertio, quod Christus conceptus est in illo Sacro Conjugio operâ Spiritus Sancti: atque adeo absque injuriâ fidei conjugalis, quia caro con-

jugalis non dicitur divisa nisi per adulterium: Ergò sequitur quod licet Divus Josephus non concurreret officialiter ad generationem Christi, tamen cum talis generatio facta sit in ejus Conjugio conjugaliter & indivisè ei conjuncta, & secum indivisibiliter caro una, ipse non fuit expers ne per aliquem specialem modum innominabilem, quia caret exemplo, esset Pater Christi multoque strictius & dignius quam quovis alio modo exceptâ generatione: quemadmodum inferius abundantius ostendemus, maximè verò quod Conjugium Mariæ & Joseph divinitus ordinatum sit, ut Christus ex tali virginali Conjugio aptè nasceretur: Unde Divus Augustinus lib. 1. de Nuptiis & concupisc. cap. 11. ad finem ait. *Omne nuptiarum bonum impletum est in illis Parentibus Christi, Proles, Fides, Sacramentum: Prolem cognoscimus ipsum Dominum IESVM: Fidem, quia nullum adulterium: Sacramentum, quia nullum divortium.*

CAPUT VI.

An Divus Josephus Christi Pater Christi dictus ob Adoptionem?

VIDIMUS in præcedentibus Divo Josepho non tantum nomen Patris respectu Christi Domini competere; sed etiam vere esse ipsius Patrem: Hoc ultimum in sequentibus amplius probabimus examinando quomodo, & quâ ratione sit verè Pater Christi: ac quidem ut manifestum est ex Evangelio & dictis supra cap. 3. non esse Patrem Generatione, ita non minus manifestum non fuisse etiam Affinitate eo saltem modo quo cap. 2. num. 6. explicuimus: quare de aliis tribus modis restat inquirendum, & tandem quid eâ super re sentiamus proferendum & stabilendum.

Igitur hæc querimus primò, an Divus Josephus ob Adoptionem Christi Pater dictus & à nobis existimandus? Affirmant plerique Doctores: variant tamen nonnihil in modo explicandi

§ 1 2

hanc